

Neděle 14.6.2015 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Mt 7,24-27: „Všichni něco stavíme“

Všichni něco stavíme. Možná to začíná v dětství stavěním kostiček a bábovek na pískovišti. Ale určitě to pokračuje o pár let později, když začneme chodit do školy. To už pomalu pracujeme na základech pro budoucnost. Další studium nebo učení se řemeslu to je pokračování. A když se jako hotoví řemeslníci nebo odborníci postavíme na vlastní nohy, záleží hodně na nás, co z našeho úsilí jednou bude.

1. Ježíšovo podobenství

Ježíšovo podobenství, u kterého se dnes zastavíme, je vzato z Kázání na hoře. V Matoušově evangeliu zabírá celé 3 kapitoly. Ježíš v něm volá své souvěrce k opravdové víře v Boha a jako důkaz takové opravdovosti požaduje rozhodnutí pro svou cestu. Ježíš se ve svém kázání dotýká všech důležitých životních otázek a posluchači z Jeho slov slyší, jak vypadá život upřímně věřícího člověka. Kdo chce jít Ježíšovou cestou, ten do toho musí vložit všechno, všechny své síly a všechny ambice.

Je pravda, že když děláme něco jen napůl, tak nás moc netěší. Pokud máme koníčka, který nás baví, pak mu věnujeme volný čas, jsme u toho rádi, ať se jedná o zahrádku, malování obrazů, stavění vláčeků nebo sbírání známek. Něco podobného, podobný přístup, podobné nadšení a vytrvalost požaduje Ježíš od svých posluchačů. Jenže rozdíl je v tom, že rozhodnutí pro Ježíše není rozhodnutí pro zajímavého „koníčka“, nýbrž rozhodnutí pro život podle Ježíše. A taková vnitřní změna ovlivňuje všechno, co se v našem životě děje.

Je to neslýchané, jak Ježíš uvažuje a mluví o víře. Lidé jsou jeho vystupováním „ohromeni“, „nemají slov“ a „jsou bez sebe“. Ježíš totiž není nějaký „mluvka“, není ani pouhý skvělý řečník, který dokáže zaujmout. Ježíšovo kázání a působení přivádí lidi v úžas proto, že Ho doprovází Boží moc. Tak si to lidé mezi sebou říkají a kroutí u toho hlavou, protože prožívají, že Ježíš káže „v moci“, že Jeho slovo je silné. Pojmenovává přesně jejich problémy a selhání, určuje diagnózu jejich životní situace a ukazuje východiska z různých slepých uliček. Tak to shrnuje Matouš na konci Kázání na hoře. Nikdo nikdy nemluvil tak moudře, výstižně a mocně jako Ježíš! Kdo to je? Odkud to má? Co budeme dělat?

2. Ježíšovo poselství

Svým podobenstvím o moudrém a bláznivém muži, volá Ježíš své posluchače k rozhodnutí. Staví nás před volbu a bez okolků říká, oč tu jde. Není to pro nás nic nového. Ježíšovo pozvání k novému životu jsme už mnozí slyšeli a většina z nás už na ně odpověděla. Jenže pro Ježíše Krista se nestačí rozhodnout jednou. První rozhodnutí je klíčové, základní, ale tím to nekončí. Je třeba je opakovat, je třeba je obnovovat. Trochu něco podobného jako v manželství. Svatba je jen jednou, na začátku, slavnostní sliby lásky a věrnosti si muž a žena říkají při svatebním obřadu. Ovšem všichni víme, že v manželství se partneři o své lásce ujišťují denně: nejen slovy, ale spíše činy. Kde na to partneři nedbají nebo zapomínají, tam vztahy chladnou a láska se vytrácí. – V životě s Ježíšem je to o to těžší, že na vztah k Němu má vliv naše náladovost, nestálost nebo neposlušnost. Ježíšův vztah k nám se nemění, ale náš vztah k Němu často kolísá. Ježíš k nám sice mluví v evangeliu, působí na nás svým Duchem. Ale pokud na to nereagujeme, tak se většinou nic nestane... A my si myslíme, že když nás Bůh za

naši nepozornost nebo neposlušnost hned netrestá, že to nemusíme s vírou nijak přehánět. Podobně uvažujeme nad výzvami Kázání na hoře, protože se nám zdá, že v dnešním světě není možné žít tak, jak o tom mluví Ježíš. V našem světě je všechno v pohybu. Zásady pracovní morálky, života v manželství, výchovy dětí v rodině nebo poctivého podnikání jsou dnes lidem většinou pro smích a nám se zdá, že patříme k posledním zastáncům poctivosti, pravdomluvnosti nebo věrnosti.... Přes tento rozklad tradičních hodnot a otřes základních jistot se přesvědčujeme, že Ježíšovo slovo je stále aktuální, že je moudré věřit v Něho a dbát na Jeho rady. A nejen je slyšet, ale také přijímat, brát vážně a podle nich jednat. Takový způsob uvažování a života nazývá Pán Ježíš moudrostí.

3. Pozvání k rozhodnutí

Ve svém podobenství ukazuje Ježíš na dva druhy posluchačů. Obě skupiny slyší Ježíšovo slovo. Rozdíl je v tom, že jedna skupina slyší a podle toho se chová a druhá skupina slyší, ale nejedná podle toho. Moudrostí nazývá Ježíš takový život, kdy se člověk řídí Božím slovem, které slyší. - O tom, jak je moudrost pro život důležitá, se dočteme ve Starém zákoně. Jejím počátkem a základem je „*bázeň před Hospodinem*“ (Př 9,10) a její hodnota „*je drahocennější než perly*“ (Př 3,15). Už autor Ž 127 věděl, že „*nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé*“. Také apoštol Pavel používá podobný obraz a vyzývá křesťany, aby dávali pozor, jak stavějí na základě Ježíši Kristu. „*Dílo každého vyjde najevo*“, píše Pavel v 1K 3,10-15. Jenže ani v tomto výroku ani v Ježíšově podobenství se nejedná o skutečnou stavbu. Myslí se tím „život“. Náš život to je taková pomyslná stavba. Náš život potřebuje pevné základy, kterými neotřesou ani bouře, ani krachy a zklamání. A tak to z různých stran z Bible slyšíme, že jediným pevným životním základem je víra v Ježíše Krista. Kdo věří v Něho, slyší Jeho slovo a ohlíží se na to, co slyší, ten „staví“ svůj život moudře a odpovědně.

Rozdíl mezi moudrým a pošetilým stavitelem není rozdíl v IQ. Je mnoho inteligentních lidí, kteří toho hodně vědí a rozumí složitým věcem. Přesto se stává, že neumí moudře žít, že se jim život hroutí pod rukama. Naše inteligence a moudrost nestačí na to, abychom žili v souladu s Boží vůlí a se svým posláním. Je to dar od Boha, když „prohlédneme“ a zjistíme, že svůj život a jeho problémy nezvládneme sami. Zatímco bláznivý muž spoléhá na své síly a schopnosti, moudrý člověk vidí svou nedostatečnost, hledá oporu v Bohu a přijímá Jeho rady.

Jak se pozná, že stavíme moudře? To nejdůležitější jsme si už pověděli: základem pravé moudrosti je osobní víra v Ježíše Krista. Náš Pán Ježíš Kristus nám ukazuje, že stojí za to zápasit o dobré vztahy v manželství, v rodině, s přáteli ve sboru, sousedy nebo spolupracovníky. Pravá moudrost se projevuje také tím, že poctivě pracujeme, rozvíjíme své schopnosti a využíváme své dary. K životní moudrosti patří dále pořádek ve financích, kdy nežijeme nad poměry, zbytečně se nezadlužujeme... Moudře stavíme, když dbáme o své zdraví, protože je to velký dar... K moudrému životu určitě patří dobré využívání času. To jsou ty nejdůležitější oblasti našeho života, kde může a má být vidět vliv Boží milosti, odpuštění a požehnání. Jako křesťané poznáváme, že stojí za to brát Ježíšovo slovo vážně. Nejvýrazněji se to ukáže tehdy, když nás potká něco těžkého. Život postavený na Ježíši Kristu se nezhroutí v manželské krizi, v době nemoci ani ve chvílích umírání. Tak nás o tom ujišťuje Ježíš svým evangeliem a svými sliby: z Boží ruky nás nic nevytrhne, od Boží lásky nás neodloučí ani zklamání ani lidská nenávisť ani utrpení ani smrt. A to je jistota, kterou nikde jinde nenajdeme. To je naděje, která je darem Vzkříšeného Pána těm, kteří v Něho věří.

Bronislav Kaleta

